

بولتن کارگری

گروه کار کارگری سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت)

شماره 13، 17 ژانویه 2014

تحلیل

عفو نه، آزادی بی قید و شرط همه فعالان کارگری

صادق کار

بنا بر گزارشی که در روز ۲۲ دی در سایت "کلمه" منتشر شد، وزیر آموزش و پرورش در نامه ای از رئیس قوه قضائیه درخواست عفو تعدادی از معلمان زندانی را نموده است.

"کلمه" با اشاره به نامه علی اصغر فانی، وزیر آموزش و پرورش، نوشت: "وزیر آموزش و پرورش، در نامه ای از رئیس قوه قضائیه درخواست کرد با توجه به مناسبت های پیش رو، تعدادی از معلمان که در بازداشت به سر می برند و حکم قضایی دارند مورد عفو قرار گیرند. هم اکنون تعدادی از زندانیان محبوس در زندان های کشور، مانند عبدالله مومنی، محمد داوری و رسول بداغی از معلمان کشورمان هستند..."

بنا بر همین گزارش، وزیر آموزش و پرورش در مهرماه سال جاری برای آزادی معلمان زندانی به دفعات با وزیر اطلاعات صحبت کرده است. وزیر آموزش و پرورش ضمن ابراز امیدواری از اجابت نامه اش به رئیس قوه قضائیه، خبر از قول وزیر اطلاعات برای دیدار با تشکل های شناسنامه دار و قانونی فرهنگیان داده است. به دنبال این خبر در روز ۵ شنبه ۲۶ دی، سخنگوی کانون صنفی معلمان، خبر توقف اجرای حکم زندان ۳ نفر از معلمان را اعلام کرده است.

بنا بر گزارش ۲۶ دی سایت "کلمه" یکی از ۳ معلمی که حکم زندانشان در مرحله اجرا متوقف شده، محمود هاشمی لنگرودی، سخنگوی کانون صنفی معلمان، است. سخنگوی کانون صنفی معلمان گفته است که او و دیگر اعضای کانون صنفی معلمان چندین ملاقات با آقای فانی یزدی برای پیگیری پرونده معلمان داشته اند و به رویکرد فانی در باره تشکل های صنفی امیدوارند.

بنا بر گزارشهای نهاد های صنفی معلمان، هم اکنون بیش از ۵۰ نفر از فعالین تشکل های صنفی معلمان، با احکامی همچون تبعید، محرومیت از تدریس، زندان، بازنشستگی اجباری، کسر از حقوق و... رو به رو هستند.

بنا به گفته سخنگوی کانون صنفی معلمان، برخورد وزیر آموزش و پرورش با مطالبات معلمان و کانون صنفی معلمان تا کنون مثبت بوده و اقدامات مثبتی از زمان معاونت فانی تا کنون در ارتباط با فرهنگیان، کانون صنفی و مطالبات صنفی شان انجام شده اند.

اظهارات سخنگوی کانون صنفی معلمان و انتشار گزارش اقدامات وزیر آموزش و پرورش برای آزادی فعالین صنفی گرچه به دلیل سرسختی مسئولان قضایی و امنیتی و گروکشی جناح رقیب دولت تا کنون نتایج اندکی داشته و انتظار نمی رود که دستگاه سرکوب، حتی با وساطت وزیر آموزش و پرورش به سادگی تن به همه خواسته های کانون صنفی معلمان دهد. با این وصف از آنجا که فانی تنها وزیری است که در حوزه وزارتش کوشش نموده گام هائی در جهت انجام وعده آزادی زندانیان سیاسی و صنفی بردارد، تا کنون کارنامه بهتری از دیگر وزرا ارایه داده است؛ خاصه در قیاس با وزیر کار که نه تنها هیچ تلاشی جهت رهایی فعالین سندیکایی زندانی انجام نداده، بلکه خلاف جهت هم حرکت کرده است. اما کارنامه نسبتاً مثبت وزیر آموزش و پرورش منتفی نمی کند که خواست نهادهای صنفی و خانواده های فعالان زندانی نه عفو، آنهم "عفو عده ای" از فعالان، بلکه آزادی بی قید و شرط کلیه فعالان صنفی، مدنی و سیاسی، مطابق یکی از اصلی ترین وعده های انتخاباتی روحانی، و رفع موانع قانونی فعالیت های صنفی، بدون دخالت شبه برانگیز وزارت اطلاعات و سایر دستگاه های امنیتی است. کانون صنفی معلمان، بعنوان یکی از تشکل های صنفی معلمان، بخاطر پیگیری حقوق صنفی معلمان و فرهنگیان و هزینه های زیادی که تعدادی از رهبران آن تا کنون بدین خاطر پرداخت کرده اند، از حمایت عده قابل توجهی از معلمان برخوردار و مورد احترام سازمان های صنفی کارگری است.

اقدامات کانون صنفی، منجمله استفاده از همراهی وزیر آموزش و پرورش برای آزادی ۵ تن از رهبران زندانی کانون، تا جایی که استقلال آن را مخدوش نکند، قابل فهم و مثبت است. اما آنچه که هر سازمان صنفی مستقل و متکی به اعضا و پرنسپب های اتحادیه ای اش، باید از آن اجتناب کند، تن دادن به برقراری ارتباطات و مناسبات با مسئولان دستگاه های امنیتی و تمسک به آنها جهت دریافت مجوز فعالیت قانونی است. فعالیت اتحادیه ای یک حق بديهی است که انجام آن نیازمند وساطت وزیر و کارفرما و مجوز و عفو این و آن نیست. آن کس که باید مجازات شود کس و کسانی اند که معلمان و کارگران را بخاطر پیگیری حق و حقوق شان مجازات می کنند و مانع فعالیت سازمان های کارگری می شوند. آن کس و کسانی که باید عفو کنند زندانیان اند و نه زندانبانان. عفو نه، آزادی بی قید و شرط و بدون وساطت کلیه فعالان کارگری و سیاسی!

📖 از تجارب دیگران

جنبش کارگری و نقش آن در مرحله گذار از دیکتاتوری

بخش دوم

نیکلاس سارتوریوس و البرتوسابیو

دستمزد زنان، به خصوص زنان ازدواج کرده، بسیار پائین تر از دستمزد مردان بود. در این اوضاع و احوال دشوار، گروه هائی از کارگران فرهنگ سندیکالیستی انقلابی را ترک می کردند و به فرهنگ جدیدی روی می آوردند. این فرهنگ جدید مبارزات کارگری را حول و حوش مسائل مشخص کارگری، مسئله زندانیان سیاسی و نیز مطالباتی متمرکز می کرد که علی القاعده به طبقه متوسط تعلق داشتند و خطر کم رنگ کردن هویت کارگری را در بر داشتند.

رفرم در سازمان سندیکائی دولتی توسط خوزه سولیس روئیز، وزیر کار، در سال 1957 زمینه جدیدی را برای اقدام به مذاکرات صنفی فراهم آورد. توافقات حاصله در سال 1958 برای ایجاد "شوراهای شرکتی"، که ترکیبی از نمایندگان کارگران و مدیریت شرکتها بود، نقش سندیکاها و نیز سنخگویان منتخب کارگران را تقویت کرد.

از سال 1958 به بعد دیگر وزارت کار دخالتی در وضع مقررات کار نمی کرد، بلکه این مقررات در موافقت بین نمایندگان مدیریت مؤسسات اقتصادی، که همیشه در سودای تولید و سود بیشتر بودند، و نماینده کارگران وضع می شدند. نمایندگان کارگران از مجرای یک سندیکای دولتی تعیین می شدند. این کیفیت، علیرغم وضع مقررات ضد کارگری و مستبدانه، واجد امکانات جدیدی برای کارگران نیز بود. همان گونه که اوسه بابینو، تاریخدان، تصریح می کند، در دوران فرانکو و تحت شرایط حکومت او، کارگران هرگز موفق نمی شدند خارج از این مجرا، به توافقاتی دست یابند که دولت آنها را به عنوان نرم بپذیرد.

در سال 1962 و پس از آن باز وزارت کار به مداخله در مناسبات بین کارگران و مدیریت دست می زند. اگر اختلافات میان کارگران و مدیریت حل نمی شدند، وزارت کار دخالت می کرد. این نظام روابط صنفی از آن جهت اهمیت داشت که خود رژیم آن را بنا کرده بود و وقتی به اصطلاح "سندیکای آشتی" موفق به یافتن راهی برای مصالحه نمی شد، مسائل کارگری ناخواسته و نادانسته امکان بروز می یافتند.

کمیته های کارگری نفوذ خود را گسترش می دادند و سعی می کردند از امکانات موجود بهره برداری صنفی کنند. اگر هم توافقی حاصل نمی شد، کارگران به اعتصاب دست می زدند و از این طریق اعمال فشار می کردند. 165 اعتصاب در سال 1963، 1595 اعتصاب در سال 1970، 811 اعتصاب در سال 1973 بیش از 17 هزار اعتصاب در سه ماه اول سال 1976 به وقوع پیوسته اند. رژیم فرانکو دست به سرکوب اعتصابات می زد و به عوض خاتمه دادن به آنها موجب تبدیل آنها به تحرکات سیاسی می شد.

معمولاً روزهای قبل از مذاکرات صنفی برای برگزاری اعتصابات و اعتراضات کارگری انتخاب می شدند. علت این بود که مذاکرات و توافقات صنفی غالباً جنبه محلی داشتند و به این یا آن استان، شهرستان یا حتی کارخانه محدود می شدند. این مذاکرات و توافقات حاصله به ندرت ابعاد سراسری و ملی می یافتند. پس اعتصابات و تظاهرات هم، که به دشواری ممکن بود سراسری شوند، الزاماً غیرسراسری و پراکنده عمل می کردند. با این حال این برآمدهای پراکنده شاخصی از جدالهای صنفی در سراسر کشور محسوب می شدند. از همین رو نیز، جز در موارد معدودی چون اعتصاب کارگران معادن در سال 1962 و تحرکاتی که به توافقات صنفی در بانکهای خصوصی منجر شدند، درگیریهای صنفی محلی واقعیت رایج و روزانه محیطهای کار بودند. به واقع در شرایط دیکتاتوری جز این هم چاره ای نبود و کمیته های کارگری آگاهانه از طرح اعتصابات عمومی پرهیز می کردند. به جای این آنها می کوشیدند به چالشهای صنفی در هر گوشه از کشور دامن زنند.

نطفه کمیته های کارگری در بطن "هیئتهای نمایندگی" ای بسته شد که کارگران در جنب سندیکای دولتی تشکیل می دادند. این ها هیئتهای موقتی بودند که برای پیشبرد مذاکرات صنفی معین با مدیریت این یا آن کارخانه مستقیماً توسط کارگران انتخاب می شدند. این هیئتها مشکلات و خواسته های کارگران را طرح و پیگیری می کردند و با تأمین خواسته ها منحل می شدند. اعضای شان غالباً جوانانی بودند که سابقه چندان در جنگهای داخلی اسپانیا نداشتند. [شاید از این رو] با کسانی که نمی خواستند تن به آب و آتش بزنند، اما از قدرت چانه زنی در مذاکرات صنفی برخوردار بودند، مدارا می کردند.

از آن زمان و در این مجرا بود که انحصار سندیکای دولتی مورد تردید قرار گرفت و فکر سندیکاهای مستقل کارگری، به چالش در برابر سندیکای دولتی برخاست. هیئتهای نمایندگی یا کمیته های کارگری پیشگفته بدون آن که در دام پیوستن به سیستم و سازمان دولتی بیافتند، توانسته بودند پتانسیل موجود در مذاکرات صنفی را برای نیل به سندیکاهای واقعی در روندی دینامیک آشکار کنند.

به این ترتیب کمیته های کارگری به خوبی توانستند خلاء میان سندیکاهای دولتی و سندیکاهای موجود، اما به لحاظ تاریخی ضعیف، را پر کنند. به قول ماسیلو، رهبر تاریخی کمیته های کارگری، "صحبت بر سر استفاده از موقعیتها و روزنه های قانونی است؛ هر چند این تاکتیکها برای ذهنیت کمونیستی پناهندگان خارج از کشور همیشه قابل درک نباشد".

📖 اخبار خارجی

روزنامه تایلندی "ملت" اعلام کرد:

کارگران بهداشت و درمان تایلند به تظاهرات ضد دولتی می پیوندند

معترضان خواهان اصلاحات سیاسی قبل از انتخابات آتی، استقرار مکانیسمی بیطرف و مورد قبول برای پیشبرد اصلاحات و پیشگیری از فساد اند.

14 ژانویه روزنامه تایلندی "ملت" اعلام کرد که کارگران بخش بهداشت و درمان تایلند با تصریح خواسته هایشان دولت را به تشدید اعتراضات تهدید کرده اند. بنا به خبر این روزنامه کارگران خواهان آنند که انتخابات آتی، که قرار است روز 2 فوریه برگزار شود، به تعویق افتد، دولت موقت به رهبری شیناواترا باید کنار رود و راه را برای انجام اصلاحات باز بگذارد. کارگران تهدید کرده اند که اگر دولت به این مطالبات پاسخ مساعد ندهد آنها به تشدید تظاهرات برای سرنگونی دولت دست خواهند زد.

عکسی از تظاهرات روزهای اخیر بانکوک

تهدید کارگران بخش بهداشت تایلند به پیوستن به اعتراضات در فردای روزی صورت گرفت که بانکوک بار دیگر شاهد کوشش هزاران معترض برای ایجاد راه بندان و بلوکاد در قسمتهای مختلف بانکوک، "فلج" کردن پایتخت تایلند و مجبور کردن دولت به کناره گیری بود.

شیناواترا، رئیس دولت موقت، روز چهارشنبه اعلام کرد که تاریخ اعلام شده برای انتخابات را تغییر نخواهد داد.

اعتراضات مردم تایلند، که از دوشنبه گذشته آغاز شده اند و در روزها و شبهای بعدی نیز ادامه یافته اند، بروز دیگری از ناآرامی در تایلند اند که از سال 2005 بر این کشور حاکم است.

اگرچه تظاهرات غالباً با مسالمت برگزار می شده اند، اما تظاهرات سه شنبه شب گذشته به خشونت کشیده شدند. در این شب ظاهراً عده ای ناشناس به روی کسانی که می خواستند چهارراهی را بسته نگه دارند آتش گشودند. در اثر این تیراندازی دو نفر از معترضان زخمی شدند. همچنین بمبی در خانه یکی از رهبران اپوزیسیون منفجر شد که آسیب جانی نداشت.

اعتصاب 5 روزه کارگران بخش بهداشت و درمان نیجریه

گروهی از پرستاران، داروسازان و دیگر کارگران بخش بهداشت و درمان نیجریه، به جز پزشکان، از روز چهارشنبه 15 ژانویه دست به اعتصاب زدند.

دوشنبه 13 ژانویه، دکتر اولومیده آکینتایو، رئیس انجمن داروسازان نیجریه (PSN)، که از جانب مجمع حرفه ای خدمات درمانی (AHPN) و سندیکای متحدۀ بخش بهداشت (JOHESU) نیز سخن می گفت، ضمن اعلام آغاز اعتصاب هایی از روز چهارشنبه، گفت که کارکنان بخش بهداشت و درمان در بیمارستانهای رده نخست، دوم و سوم در سراسر کشور نیز با این اقدام همبستگی دارند.

آکینتایو اظهار داشت که با سرآمدن اولتیماتوم 15 روزه PSN، AHPN و JOHESU به دولت فدرال برای رسیدگی به مطالبات کارکنان بخش بهداشت و درمان اتحادیه های مذکور ناگزیر به اخذ این تصمیم شده اند. او تصریح کرد که اصلی ترین خواسته تصدیق نقش مشاورت برای برخی از کادرهای بخش بهداشت و درمان و اجرای حکم دادگاه صنعتی ملی در ژوئیه سال گذشته است.

اعتصاب کنندگان همچنین به استقرار پست "جراح کل"، که اخیراً توسط گودلاک جاناتان، رئیس جمهور نیجریه، به تصویب رسید، معترض اند.

به نظر آکینتایو، حکومت از طریق وزارت بهداشت و تحت پوشش "یادداشت تفاهم" دست به ایجاد مقامات و امتیازاتی سؤال برانگیزی زده است. این "یادداشت تفاهم"، که روز 20 دسامبر سال گذشته بین حکومت و جامعه پزشکان نیجریه امضا شد، می تواند به نابسامانیهای بیشتری در بخش بهداشت و درمان بیانجامد.

او اضافه کرد: "سندیکای متحدۀ بخش بهداشت (JOHESU) پس از بررسی تمام گزینه ها، متأسفانه راهی جز دعوت از تمام اعضایش برای پیوستن به اعتصاب 5 روزه نیافت. ما امیدواریم این اعتصاب حکومت را به لزوم گفتگوی سازنده واقف کند".

"کف مطالبات ما گفتگویی بی قیدوشرط با رئیس جمهور است. ما می دانیم که او به سخنان ما گوش خواهد داد. مناقشه ای که تنها موجب جراحت بیشتر این زخم خونچکان در بخش بهداشت است، دیگر نمی تواند به مشاوران رئیس جمهور وانهاده شود." او ضمناً اخطار کرد که اگر حکومت از رسیدگی به این خواست حداقلی در خلال دو هفته آتی سر باز زند، اتحادیه ها دست به اعتصاب نامحدود خواهند زد.

اعتصاب کارگران شهرداری هراره

صدای امریکا، 13 ژانویه 2014-01-16

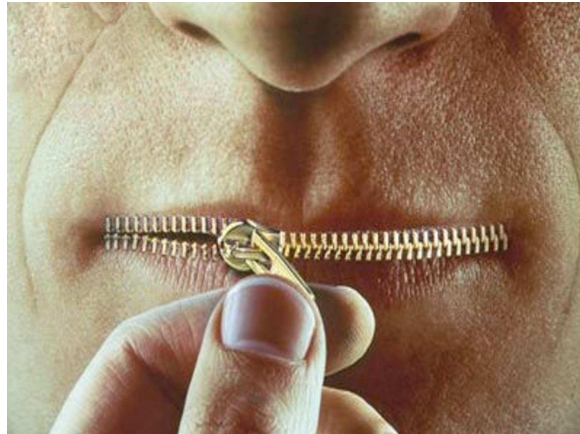

کارگران سازمان آب شهرداری هراره، پایتخت زیمبابوه، روز دوشنبه دست از کار کشیدند و خواهان پرداخت به موقع حقوق و بهبود شرایط کارشان شدند.

کارگران بخش اعظم روز را، در حالی که نمایندگانشان مشغول مذاکره با مسئولان شهر بودند، در خانه شهر به اعتراض گذراندند. یکی از کارگران گفت که برخی از کارگران شهرداری مدت 2 ماه است که حقوق شان را دریافت نکرده اند و شرایط کار هم مدام بدتر می شود.

برنارد مانین یینی، شهردار هراره، ضمن تأیید اعتصاب، بحران مالی را علت قصور مقامات محلی (مسئولان سازمان آب) در پرداخت به موقع حقوق کارگران اعلام کرد و گفت که بحران مالی هم تا حدودی به علت عدم پرداخت مالیاتها توسط ساکنان شهر هراره است.

افزایش اعتماد به نفس کارفرمایان در سرکوب کارگران

هر روز که می‌گذرد اخبار رسیده اشکال خشن تری از سرکوب کارگران را در ایران رقم می‌زند، فعالان صنفی نه تنها از طرف نهاد های امنیتی بازخواست، احضار و زندانی می‌شوند بلکه در هفته گذشته شاهد تهدید مکرر فعالان کارگری از سوی بخش قابل توجه ای از کارفرمایان بودیم که خود راسا وظیفه نیروهای امنیتی را در درون واحد های تولیدی بعهدہ گرفته و با اعتماد بنفس کامل در جهت سرکوب هرچه بیشتر کارگران تلاش کرده اند.

در این ارتباط نمایندگان کارگری در بعضی از موارد به خواست کارفرمایان تمکین کردند و عده ای دیگر ایستادگی را در برابر عقب نشینی از مطالبات قانونی خود ترجیح دادند.

نیشکر هفت تپه

«رضا رخشان» به دلیل رسانه‌ای کردن مشکلات صنفی همکارانش توسط عوامل کارفرما (حراست) تهدید به اخراج شده است.

وی بابت این که گفت‌وگو با رسانه‌های داخلی مطابق هیچ قانونی جرم تلقی نمی‌شود گفت: کارفرمای دولتی مجتمع نیشکر هفت‌تپه حق ندارد به دلیل رسانه‌ای شدن مشکلات کارگران مرا اخراج کند.

این فعال صنفی کارگری با بیان اینکه این تهدید در تعارض آشکار با منشور حقوق شهروندی دولت یازدهم است، گفت: از رئیس جمهور و هیات همراه که هم اکنون در استان خوزستان حضور دارند، انتظار دارم

تا به این مسئله رسیدگی کنند.

رخشان با اشاره به اینکه وی هم اکنون بصورت قرارداد کاری و موقت در مجتمع نیشکر هفت‌تپه کار می‌کند، گفت: ابتدای آذرماه امسال پس از سه سال اخراج و دوری از محیط کار به صورت قراردادی در مجتمع نیشکر هفت‌تپه استخدام شدم و این قرارداد نیز در آخر اسفند ماه خاتمه خواهد یافت.

وی با اشاره اینکه وی در گذشته نزدیک به ۱۵ سال در مجتمع نیشکر هفت‌تپه به عنوان کارگر مشغول کار بوده است، گفت: پس از آنکه در سال ۸۸ به دلیل انجام فعالیت‌های صنفی به مدت ۱۷ روز بازداشت شدم، کارفرما بدون در نظر گرفتن شرایط قانون کار مرا به بهانه ترک کار و غیبت غیر موجه اخراج کرد.

این کارگر مجتمع نیشکر هفت‌تپه یادآور شد: به موجب ماده ۱۷ قانون کار چنانچه کارگری در زمان اشتغال بازداشت شود اما این بازداشت منجر به محکومیت وی نشود، قرارداد این کارگر در مدت بازداشت به حالت تعلیق درآمده و دوباره به کار سابق خود بازمی‌گردد.

رخشان با بیان اینکه پس از اثبات بیگناهی و آزاد شدنش برای شکستن حکم اخراج و بازگشت بکار خود به مراجع قانونی مراجعه کرد، گفت: در نهایت توانستم از دیوان عدالت اداری رای بازگشت به کار خود را بگیرم اما مراجع تشخیص و حل اختلاف ادارات کار به این رای ترتیب اثر نداده و باز هم حکم به اخراج من دادند و آذرماه امسال پس از سه سال دوری بصورت قراردادی به کارخانه بازگشتم.

تهدید کارگران پلی اکریل اصفهان

۲۰ کارگر پلی اکریل اصفهان، به دلیل شرکت در تجمعات اعتراضی تهدید به اخراج شدند.

یکی از نمایندگان کارگران که خواست نامش برده نشود به ایلنا گفت: مدیر کارخانه حاضر نبود قرارداد کار «کیومرث رحیمی»، یکی از چهار کارگر بازداشت شده در دور دوم تجمعات اعتراضی کارگران و چند کارگر معترض دیگر را تمدید کند که در واکنش کارگران از تصمیم خود منصرف شد.

وی بیان کرد: کارگران پلی اکریل اصفهان در اعتراض به خودداری مدیران کارخانه از تمدید قرارداد همکاران شان در روزهای یکشنبه و دوشنبه هفته جاری (۲۲ و ۲۳ دی ماه) در بازه زمانی تغییر شیفت در دو نوبت صبح و عصر در محوطه کارخانه تجمع کردند.

ایلنا، یک بام و دو هوا

خبرگزاری ایلنا در برخورد با جو رعب و وحشتی که از سوی بخشی از کارفرمایان علیه کارگران به کار گرفته شده است، چنین گزارش داد:

"اعمال فشار و برخورد با فعالان کارگری به دلیل اطلاع رسانی از مشکلات صنفی شان وارد فاز جدیدی شده است. طی یک ماه اخیر در کنار گزارش این اعمال فشارها از جانب کارگران، بعضاً تکذیبیه‌هایی از سوی کارگرانی به ایلنا رسیده است که اساساً خود با این خبرگزاری تماس گرفته بودند تا مشکلات صنفی شان را مطرح کنند."

این روند در نمای نخست هرچند به قدر کفایت شفاف به نظر می‌رسد، اما زوایای پنهان بسیاری دارد که با امکانات یک رسانه قابل پی‌گیری و اثبات قضایی نیست."

تواب سازی در کنتورسازی ایران

ایلنا در تاریخ ۱۸ دی‌ماه خبری از تعویق بیش از دو ماه حقوق کارگران کنتورسازی ایران و خطر توقف بیمه کارگران به دلیل بدهی کارفرما به سازمان تامین اجتماعی را منتشر کرد. این خبر را رئیس شورای اسلامی کار این کارخانه داده بود. یک روز بعد، در تاریخ ۱۹ دی ماه تکذیبیه‌ای دو خطی از جانب منبع خبر، رئیس شورای اسلامی کار کنتورسازی ایران (که از ذکر نامش می‌پرهیزیم) به ایلنا رسید که متن و تصویر آن در ادامه منتشر می‌شود. نماینده کارگران کنتورسازی ایران در تکذیبیه مذکور نوشته بود: «اینجانب [...] مطالب نقل شده از قول اینجانب در سرویس کارگری مورخ ۱۸/۱۰/۹۲ را تکذیب نموده و ضمن اعلام عدم صحت

موارد مندرج در خبر خواستار حذف سریع از آن سایت می‌باشم» به دلیل تاپ این جوابیه در برگه‌ای بی‌سربرگ، ایلنا که طبق قانون مطبوعات موظف به درج این جوابیه بود چندین بار با شماره تلفن عمومی‌اش با منبع خبرش تماس گرفت اما نماینده کارگران به تماس‌های ما پاسخی نداد. پس از دقایقی که با شماره تلفنی دیگر با ایشان تماس گرفتیم تلفن پاسخ داده شد اما بلافاصله پس از معرفی خود با قطع تماس مواجه شدیم. از این رو به ناگزیر ناچار به درج جوابیه با این توضیح شدیم که «امکات تایید تکذیبیه از جانب فرستنده‌اش را نیافتیم.» چند دقیقه‌ای پس از انتشار جوابیه و توضیح، فردی که خود را مدیر عامل کارخانه کنتورسازی معرفی می‌کرد با ایلنا تماس گرفت و خواستار حذف توضیحات اضافه بر جوابیه شد. به ایشان گفتیم که تا زمانی که موفق به گفتگو با تکذیب کننده خبر نباشیم نمی‌توانیم توضیحات را حذف کنیم. فردی که خود را مدیر عامل کارخانه کنتورسازی معرفی می‌کرد قول داد که به زودی رئیس نهاد کارگری کارخانه‌اش با ما تماس می‌گیرد و ما هم به او قول دادیم که پس از تایید صحت این تکذیبیه از ارسال کننده‌اش، توضیح مختصرمان را حذف می‌کنیم. قول آقای مدیر عامل خیلی زود محقق شد و کمتر از سه دقیقه بعد از این گفتگو، نماینده کارگران با ایلنا تماس گرفت. از آنجا که این گفتگو قابلیت روشنگری دارد، متن گفتگو در ادامه می‌آید.

ایلنا: شما آقای [...] رئیس شورای اسلامی کار شرکت کنتورسازی ایران هستید؟
نماینده کارگران: بله. خودم هستم.

ایلنا: شما با خبرنگار ما صحبت کرده بودید؟
نماینده کارگران: بله.

ایلنا: شما گفته بودید از کارخانه مطالباتی دارید. درباره دو ماه حقوق معوقه و...
نماینده کارگران: بله. ما دو ماه حقوق معوقه داریم که آن هم دارد انشاءالله حل می‌شود. بن کارگری، عیدی و پاداش هم طلبکاریم.

ایلنا: پس چرا برای ما تکذیبیه فرستادید. مگر ما ننوشته بودیم که دو ماه حقوق نگرفته‌اید؟
نماینده کارگران: بله. خوب «امروز» پرداخت کردند. من که نمی‌توانم بگویم پرداخت نکردند.

ایلنا: امروز پرداخت کردند... بعد از انتشار خبر ما؟ شما (خبر ما را) تکذیب کردید؟
نماینده کارگران: بله. وقتی امروز دادند من که نمی‌توانم بگویم ندادند. تکذیب کردم.

ایلنا: باشه. خیلی ممنون.

نماینده کارگران: از شما ممنون.

[قطع تماس]

هرچند ایلنا بعد از این گفتگو از طریق منابع کارگری‌اش در کارخانه کنتورسازی مطلع شد که بر خلاف گفته نماینده کارگران، حتی مطالبات تمامی کارگران در روز پنجشنبه ۱۹ دی‌ماه (همزمان با ارسال تکذیبیه «تمامی موارد مندرج در خبر») پرداخت نشده است و مطالبات یک ماه از دو ماه کارگران پیمانی این کارخانه روز دوشنبه پرداخت شده است. اما از آنجا که تمامی موارد مطرح شده در آن گفتگو، از جمله بدهی بیمه‌ای کارخانه کنتورسازی به تامین اجتماعی تکذیب شده بود، تحقیقاتی در این رابطه انجام شد و متوجه شدیم آقای «علیرضا محسنی» مدیرکل تامین اجتماعی استان قزوین، دو روز پیش از ارسال این خبر گفتگویی با پایگاه خبری تامین اجتماعی انجام داده و طی این مصاحبه از بدهی بیش از چهار میلیارد تومانی این کارخانه خبر داده بود.

نعل وارانه در کارخانه آلومتک

در تاریخ پنجم دی‌ماه، خبری به نقل از رئیس شورای اسلامی کار کارخانه آلومتک مبنی بر ۳ ماه تعویق حقوق کارگران این کارخانه در ایلنا منتشر شد. در تاریخ ۱۷ دی‌ماه جوابیه‌ای از سوی مدیرعامل این کارخانه به ایلنا ارسال شد که حاوی مطالب جالبی است که در موقع مناسب به آن می‌پردازیم. اما نکته قابل تأمل نامه‌ای از سوی رئیس شورای اسلامی کار این کارخانه خطاب به مدیرعامل، به ضمیمه این جوابیه مدیرعامل به ایلنا ارسال شده بود که ضمن انتشار تصویر نامه، ذکر بخش‌هایی از این نامه برای روشنگری در این خصوص خالی از فایده نخواهد بود.

مدیریت محترم کارخانجات آلومتک

جناب آقای [...]

در بحث خبرگزاری صحبت‌های اینجانب خطاب به عملکرد مدیریت سابق بود که این مبحث‌ها با تلفن همراه و درمینی بوس تیم ورزشی انجام گردید..... و همچنین در گفتگوی آن روز کلی از ارزش‌ها و هیئت همراه جنابعالی تقدیر کردیم.....گفته شد که در زمان ایشان ما کارگران و نماینده‌های کارگری استرس اخراج کارگر نداریم.....در حال حاضر شرکت در حال رو به رشد و گرفتن سفارش و رضایت مشتریان می‌باشد انشاءالله این تلاش‌ها شما و سایر عزیزان زحمت کش به بار بنشیند و شاهد مجدد آلومتک فعال و پویا باشیم.

اما بشنوید از گفتگوی ایلنا با رئیس شورای اسلامی کار آلومتک پس از دریافت این جوابیه که روز چهارشنبه، ۲۵ دی‌ماه انجام گرفت و بخش‌هایی از آن به تناسب موضوع در ادامه می‌آید: «مطالبات معوقه کارگران شرکت آلومتک متأسفانه همچنان باقی مانده است.....معوقات کارگران سه ماه تعویق حقوق است که در زمان مدیریت جدید روی داده و مشکلات بیمه‌ای و مالیاتی شرکت مربوط به مدیریت سابق کارخانه است.....ممکن است چند عدد و رقم از جانب من جابجا گفته شده باشد اما این نمی‌تواند ما را از موضوع اصلی که پی‌گیری معوقات و مطالبات کارگران است دور کند .

جان کارگران بی ارزش تر از یک دستگاه تهویه

تهویه نامناسب در کارگاه، ۶۹ کارگر یک کارگاه پسته پاک کنی در کرمان و ۱۲ کارگر سردخانه را در بیرجند راهی بیمارستان کرد.

اورژانس کرمان گزارش داده است که تعدادی از این کارگران در محل درمان و ۳۹ تن برای درمان بیشتر به بیمارستان منتقل شدند.

مدیر اورژانس کرمان در گفتگو با خبرگزاری دولت، علت بروز این حادثه را تهویه نامناسب سالن این کارگاه عنوان کرد.

در حادثه دوم که در بیرجند رخ داد، ۱۲ کارگر سردخانه‌ای در بیرجند نیز بر اثر استنشاق گاز منو اکسید کربن مسموم شدند.

سرپرست مرکز مدیریت حوادث و فوریت‌های پزشکی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند گفت: این کارگران در سردخانه‌ای در کیلومتر ۱۵ جاده بیرجند - مشهد بر اثر استنشاق گاز منو اکسیدکربن ناشی از دود ماشین لیفتراک و همچنین دود زغال و چوب که برای گرمایش استفاده شده بود دچار مسمومیت شدند.

آقای آذرکیش افزود: ۸ نفر از این کارگران با کمک امدادگران اورژانس در محل درمان شدند و ۴ نفر دیگر نیز به بیمارستان ولی عصر اعزام شدند.

نکته های خبری

مهدی آسخی، رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی کاشان: کارگران ساختمانی شهرستان کاشان برای دریافت دفترچه بیش از ۲ سال در نوبت باقی می‌مانند.

محمد شریف مقدم، عضو شورای عالی نظام پرستاری خاطر نشان کرد: "وضعیت پرستاری در تمام کشور افتضاح است که نتیجه آن در نهایت به مرگ مریض می‌انجامد."

انوشیروان محسنی بندپی مدیرعامل سازمان بیمه سلامت: ۱۰ تا ۱۳ میلیون از جمعیت کشور که بیشتر زاغه نشینان و حاشیه نشینان هستند از خدمات بیمه‌ای محرومند.

پروین محمدی، فعال مستقل کارگری: "۱۵۰۰ کارگر شاغل و بازنشسته تحت پوشش خدمات بیمه‌ای و درمانی سازمان تامین اجتماعی از طریق نمایندگان خود وکالت داده‌اند تا بابت تخلف‌های مسئولان سازمان تامین اجتماعی در مراجع قضایی اقامه دعوی شود."

علی اصغر بیات، رئیس کانون عالی کارگران بازنشسته کشور، با یادآوری این که ملاک قانونی برای محاسبه مستمری بازنشستگان نرخ تورم است، گفت: "اظهارات مدیر عامل سازمان تامین اجتماعی در خصوص احتمال افزایش ۱۸ درصدی مستمری‌های سال ۹۳ کارگران بازنشسته مبنای قانونی ندارد."

حسن صادقی، معاون امور شهرستان‌های خانه کارگر، اعلام کرد: "دولت گذشته تعهد داده بود از ۳۶ هزار میلیارد تومان طلب سازمان تا پایان سال ۹۰، ۷ هزار میلیارد تومان را در قالب سهام هتل هما، گل گهر سیرجان، بافت آزادی، شرکت ورشکسته نساجی و... پرداخت کند، هر چند مراحل واگذاری این سهام‌ها تکمیل نشد.

وی با انتقاد از دولت یازدهم به دلیل خلف وعده در پرداخت بدهی سازمان، افزود: دولت روحانی می‌گوید سهام این صنایع و واحدهای خدماتی و... در آن مقطع مثلا ۲۵۰۰ میلیارد تومان ارزش داشته اما ارزش آن امروز به ۷ هزار میلیارد تومان رسیده است و چون این سهام‌ها اعتبار دولت هستند، نمی‌توانیم آن‌ها را واگذار کنیم.

هادی ابوی، سخنگوی کانون عالی انجمن‌های صنفی کارگری ایران، گفت: "تا این لحظه وزارت کار از این تشکل عالی کارگری برای شرکت در جلسات تعیین مزد هیچ دعوتی نکرده است و این تشکل صنفی نیز قصد ندارد تا همانند سال‌های اخیر به عنوان عضو مشاور شاهد تضعیف قدرت خرید کارگران باشد. کانون عالی شوراهای اسلامی کار دیگر نمی‌تواند خود را قیم و متولی جامعه کارگری ایران تصور کند."

نماینده کارگران معدن البرز غربی سنگرود اطلاع داد: "با تصمیم وزارت صنعت، معدن و تجارت و شرکت فولاد ایران به زودی این واحد معدنی منحل و تمامی ۴۲۵ کارگر معدنچی بیکار خواهند شد".

مازیار گیلانی‌نژاد، از فعالان سندیکای کارگران فلزکار و مکانیک، در رابطه با تعیین دستمزد امسال گفت: "به پیش بینی‌های دولت مبنی بر این که قرار است نرخ تورم در پایان سال ۹۲ و بهار سال ۹۳ به ترتیب ۳۵ و ۲۵ درصد کاهش یابد، چنانچه این گفته دولت را بپذیریم و به وعده کاهش تورم خوشبین شویم، آنگاه طبق توافقات اجرا نشده سال ۸۲، در بهترین حالت برای جبران عقب‌ماندگی قدرت خرید کارگران، مزد سال آینده باید حداقل ۶۵ درصد افزایش یابد".

غلامرضا توکلی، مشاور کانون عالی انجمنهای صنفی کارگران کشور، اذعان داشت: همسویی مدیران و فعالان اقتصادی کشور در تضعیف قوانین حمایت‌کننده از نیروی کار، امنیت شغلی کارگران را به مخاطره انداخته است و در ادامه تلاش‌های خود برای نابودسازی امنیت شغلی کارگران به دنبال احیای روابط کار به سبک دوران قاجار هستند.

حسین اکبری، فعال مستقل کارگری، یادآور شد: "شیوه نامه استاد - شاگردی با هیچ یک از اصول و شرایط پیش بینی شده در قانون اساسی، حقوق بنیادین کار، قوانین کار و تامین اجتماعی و حتی قوانین بالادستی چشم‌انداز ۲۰ ساله و توسعه پنج‌ساله مطابقت ندارد".

کمیته بیمه و درمان خانه کارگر خبر داد: گزارش‌های نگران‌کننده‌ای که نشان می‌دهد دولت علیرغم شعارهای خود نه تنها حاضر به تسویه بدهی خود به سازمان نیست بلکه چند شرکتی که در دولت قبلی آنها با تلاش‌های بسیار بعنوان بخش اندکی از بدهی به سازمان واگذار شده خواهان برگرداندن آنهاست.

آمار میلیونی بیکاران در ایران

اولین گزارش از آمار بیکاری در شهرها و استان‌های کشور را که وزارت کار اعلام کرده در ادامه این مکتوب می‌آید، تعریف از بیکاری در مراکز دولتی و کارشناسان مستقل اقتصادی همیشه متفاوت بوده، آمار دولتی تا کنون با مصلحت‌اندیشی و دستکاری ارقام توأم بوده، با اشاره به آن چه عنوان توجه شما را به این گزارش جاب می‌کنیم:

بر پایه این گزارش، وزارت کار، در ۱۲ ماهه سال گذشته مجموعاً ۲ میلیون و ۹۴۴ هزار و ۱۴۳ نفر در کشور بیکار بوده اند که از این تعداد ۸۷۴ هزار و ۳۰۷ نفر زن و ۲ میلیون و ۶۹ هزار و ۸۳۶ نفر نیز مرد هستند، ضمن اینکه بیشترین تعداد مردان بیکار در تهران، فارس، آذربایجان شرقی، خراسان رضوی، خوزستان و گیلان سکونت داشته و بالاترین تعداد زنان بیکار هم در استان‌های تهران و اصفهان هستند. در عین حال، در سال گذشته ۱۶۴ هزار و ۹۱ نفر در استان آذربایجان شرقی بر مبنای یک ساعت کار در هفته بیکار بوده اند که از این تعداد ۳۹ هزار و ۶۴۷ نفر زن و ۱۲۴ هزار و ۴۴۴ نفر نیز مرد بوده است.

همچنین در آذربایجان غربی ۱۲۰ هزار و ۷۵۲ نفر بیکار بوده است که سهم زنان ۲۲ هزار و ۸۶۸ نفر و سهم مردان ۹۷ هزار و ۸۸۴ نفر بود. در اردبیل ۶۱ هزار و ۲۹۱ بیکار اعلام شد که ۱۶ هزار و ۹۶۸ نفر زن و ۴۴ هزار و ۳۲۲ نفر

نیز مرد بود. این وضعیت درباره اصفهان بیکاری ۲۴۱ هزار و ۵۵۰ نفری را نشان می دهد که ۸۲ هزار و ۵۰۱ نفر زن و ۱۵۹ هزار و ۴۹ نفر نیز مرد هستند. تهران ۴۸۲ هزار و ۸۳۳ بیکار دارد که از این تعداد ۱۵۰ هزار و ۸۴۰ نفر زن و ۳۳۱ هزار و ۹۹۲ نفر مرد هستند. در خوزستان ۱۶۵ هزار و ۳۴۷ بیکار وجود دارد که ۴۶ هزار و ۷۱۶ نفر آنان زن و ۱۱۸ هزار و ۶۳۰ نفر نیز مرد هستند. در فارس هم ۲۴۷ هزار و ۵۶۲ بیکار اعلام شده که ۶۵ هزار و ۳۱۸ نفر زن و ۱۸۲ هزار و ۲۴۴ نفر نیز مردان را شامل می شود.

طبق اعلام وزارت کار وضعیت تعداد بیکاران در برخی استان ها بهتر است به نحوی که در گلستان مجموعاً ۴۴ هزار و ۹۸۲ بیکار وجود دارد و این تعداد در استان مرکزی ۴۹ هزار و ۵۵۷ نفر، در هرمزگان ۴۴ هزار و ۱۶۴ نفر و در یزد نیز ۳۰ هزار و ۲۷۴ نفر برآورد شده است. ۳۰ درصد کل بیکاران کشور زن هستند همچنین تعداد بیکاران استان بوشهر ۳۱ هزار و ۵۵۳ نفر، چهارمحال و بختیاری ۲۹ هزار و ۴۲۹ نفر، زنجان ۴۰ هزار و ۵۹ نفر، سمنان ۱۴ هزار و ۲۴ نفر و سیستان و بلوچستان نیز ۴۸ هزار و ۴۶۰ نفر بیکار دارد. در خراسان جنوبی ۱۲ هزار و ۹۰۹ نفر و در خراسان شمالی هم ۲۵ هزار و ۶۴۲ نفر بیکار هستند. بر پایه آمار ارائه شده، حدود ۳۰ درصد کل بیکاران و متقاضیان شغل کشور را زنان و ۷۰ درصد باقیمانده را نیز مردان تشکیل می دهند.